Schoongezicht,
Januarie, 1917.

Mijn Waarde Oom Sarel,

No pas neem ik de vrijheid om in mijn eenvoudigheid iets te zeggen over uw gewaardeerd voorstel en schrijven over de Zending van November, 1916. Mijn reden hiervoor is: dat ik gemeend heb dat eerst gelegenheid aan andere en meer bekwame mannen van de N.H.K. gegeven moet worden om hun opinies te geven, voordat de kinders wat te zeggen hebben.

Mijn waarde lezer, ik bid u in Gods naam om mij goed te verstaan, dat ik niet gekant ben tegen Zending-werk volgens G o d s W o o r d, maar wel en beslist tegen het aanpakken van 'n zaak van zò groot gewicht zonder dat het degelik bekend gemaakt is geworden aan de leden van de N.H.K. en door hen besproken of wij wel instaat zijn om nu zo'n zaak in te voeren en behoorlik te ondersteunen. In mijn laatste brief heb ik erop gewezen dat we nog aan ons zelven veel te verzorgen hebben voordat we meer verantwoordelikheid er kunnen bijnemen. U zegt in uw brief:

"De armen hebben we altijd."

Daarvan was ik bewust toen ik het geschreven heb. Maar waarom maken we niet behoorlike voorzorg voor de armen, zover omstandigheden in onze kerk ons toelaten? Waarom nog meer bijnemen?

2e. Kerkschulden wil niemand betalen. Ik geloof niet dat de leden van onze kerk geestelik zo diep gezonken zijn, dat zij hun plichten tegenover God hebben vergeten. Wel heerst er 'n geestelike doodsheid onder al de Kristelike Kerken, maar wij moeten God bidden om redding en n i e t de leden met afschuw honen. (? O.S.)

Een goede herder zal zijn schapen op het rechte pad leiden en zij zullen hem zeker volgen. Maar hoevele herders vergeten hun ware roeping, en bemoeien zich met die treurige partij-politiek onder ons volk, en daarvandaan kregen zovele leden disrespekt voor predikanten en Gods Dierbaar Woord.

3e. Aan kinderen laten leren komt nooit een einde. Ja, ou oom! welke ouder of onderwijzer weet dat niet. De vraag is en blijft of wij toezien dat de opvoeding van onze kinderen Kristelik Nationaal is, zoals onze voorouders het gedaan hebben.

Wij moeten niet rusten voordat wij onze plichten nagekomen hebben tegenover onze eigen kinderen, zodat die dan kunnen voortgaan en ons een kans geven een ander roeping bij te nemen. Het is niet een kwestie dat er een einde aan moet komen om kinderen te laten leren; maar u stemt toch toe, dat wanneer een zaak behoorlik in orde is en zijn gewone gang neemt we meer aandacht aan een ander zaak kunnen wijden; maar niet voor die tijd. Daarom vraag ik en alle andere leden: waarom moeten we geld geven voor kaffers, boesmans en hottentotten als er nog zoveel nodig is in onze eige huizen?

Wat zegt Gods Woord ons hieromtrent in Mattheus 10, verzen 5 en 6? Jezus bevel aan Zijn discipelen (aan onze predikanten ook) Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen; maar gaat veel meer heen tot de verlorene schapen van het huis Israëls. Over 4e en 5e zal ik niets zeggen, want we hebben vooral aan 5e nog niets gedaan. Maar ik wil uw aandacht erop vestigen dat dit de dingen zijn waarvoor hard en nog eens hard gewerkt moeten worden. Later hierover meer.

Neen! Oom Sarel, ik heb mijn baatje niet uitgetrokken, òf rond gesprongen òf tegen u geraasd, maar meer anderen en ik denken anders over die zaak—inter se dissentiunt. Wij willen toezien dat onze kinders eerst kristelik nationaal voorouders opvoeding genieten, en niet langer onder het verrotte sisteem kwijnen. Eerst in onze eigen huizen toezien en dan de kleurlingen leren werken en bidden zoals onze voorouders het gedaan hebben. Daartoe zendingscholen opgericht tot opleiding van eigen kerkmannen, zendelingen voor het kaffervolk; geen imitasie predikanten en mijnheren; maar wel een onderlegd werkvolk—dat instaat is de heidenen en gedoopten al werkende en lerende zover te brengen dat er behoorlike werkers en vakmannen (voor de uitnemenden uit hen) uit voortkomen—die het vreest God, eert de Koning vanzelf, en gaarne toepassen.

Uw voorstel geniet mijn hartelike simpatie, en wanneer ik in Junie klaar ben met mijn kollege werk zal ik u hartelik en getrouw bijstaan.

De dag is aangebroken dat we moeten de hand aan de ploeg slaan om een kweekschool te krijgen. Ik ben er van overtuigd, dat wanneer er harmonie eerst onder predikanten, Kerkeraadsleden en gemeenteleden is, we met Gods zegen een sukses zullen maken. De zaak moet aangepakt worden door al de leden en niet door één eerzuchtige eprsoon, zodat het weer op 'n mislukking uitloopt.

Wij zijn Oom Sarel dankbaar voor zijn voorstel in "De Hervormer," en zullen hem tonen dat ze kunnen indien ze willen.

Ik zal nu sluiten en hoop dat mijn oude oom mij zal vergeven, dat ik weer de stoute schoenen aangetrokken heb om over deze gewichtige zaak te schrijven.

De Hervormer.

Officieel Orgaan van de Nederduitsch Hervormde Kerk.

Onder Redaktie van de Predikanten van de Ned. Herv. Kerk.

Alle stukken en brieven de Redaktie betreffende te zenden aan

Ds. JAC. VAN BELKUM,
Heidelberg.

ADVERTENTIEN.

Staande Advertentiën voor lange termijn op kontrakt.

Familieberichten **6d.** per regel.

Prijs per Jaargang **7s. 6d.** vooruit-betaalbaar.

Alle gelden voor Abonnementen en Advertentiën te zenden aan

de heer H. J. L. Th. ROORDA,
P.K. Bus 444, Johannesburg.

Alle brieven voor de Administratie te zenden aan

de heer J. A. WORMSER,
Bus 748, Pretoria.

No. 11. PRETORIA, 15 MEI 1917. JAARGANG VIII.

Lees 2 Cor. 8. Tekst 2 Cor. 8:5.

Gez. 141:1. Ps. 84:1. Ps. 42:1.

Zij gaven zichzelven eerst aan den Heer, en ook aan ons door den wil van God.

Geliefden! De Corinthiërs gaven zichzelven eerst aan den Heer, d.w.z., zij gaven zichzelven aan den Heer voor dat zij zichzelven aan iemand anders of aan iets anders gaven.

Welnu: het vaste fundament Gods staat hebbende dit zegel: "De Heere kent degenen, die de zijnen zijn!" en "een iegelijk, die den naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid." En het vaste fundament Gods, dat zijn oorsprong vindt bij God zelf, is Gods wil en genade, waardoor de zondaar zichzelven aan den Heer kan en mag geven en de zijne geworden is. En als wij waarlijk den naam van Christus dragen als de zijne, en als Christenen afstand doen van ongerechtigheid, kunnen wij niet anders als de Heer voortrekken voor eenig ander, of voor iets anders. Trekken wij den Heer voor allen en alles, dan hebben wij voorwaar ons huis niet op zand gebouwd: ons huis heeft een vast fundament Gods.

Die Corinthische Christenen hebben zulk een vast fundament Gods, want zij gaven zichzelven eerst aan den Heer en dat ondanks de groote weelde en rijkdom van de groote stad. Zal elke Hervormde leeraar van zijn Hervormde gemeente nu ditzelfde kunnen zeggen, als wat Paulus van zijn gemeente Corinthe mocht zeggen? Zoo niet, laat ons allen er om bidden tot den Almachtigen Hoorder der Gebeden. Dat onze leeraar dit woord van zijn gemeente zegge niet als een halve waarheid met huiverachtige vrees, maar als werkelijkheid met groote vrijmoedigheid! Alleen een gemeente, die vóór mensen en dingen, zooals politiek, eerst aan den Heer denkt, eerst voor den Heer leeft, eerst den Heer het beste geeft, gaat vooruit zonder twijfel in geestelijk opzicht en in ander opzicht ook. Zie Matt. 6: 19-34.

De wereld, die alleen in ander opzicht de vooruitgang beoordeelt, zal niet zeggen: "die gemeente aanbidt hun Heer geenszins door mooie uiterlijke dingen, doch in geest en in waarheid"; neen, zij zegt: "ziet eens, wat een treurig, armoedig leven; het slechtste is bij die kerkmensen goed genoeg voor hun Heer"; en de wereld spot en hoont en beleedigt het geloovig huisgezin of de kerk; want zij hebben niets en doen niets, zegt de wereld. De wereld oordeelt iemand naar zijn kleeren en een kerk naar zijn eigendommen. Als een kerk niet een eigen predikant heeft, dan denkt de wereld niets van zoo'n kerk. Maar de Corinthiërs, die zichzelven eerst aan den Heer gaven, die hun kerk met alles voorzagen wat noodig was—hoor eens wat Palus van hen zegt: "de genade Gods is hun gegeven, dat in vele beproeving der verdrukking de overvloed hunner blijdschap, en hunne zeer diepe armoede overvloedig geweest is tot den rijkdom hunner goeddadigheid", d.w.z., dat bij veel tegenspoed en verdrukking twee dingen, groote blijdschap en groote armoede, overvloedig geweest zijn, en dat blijdschap en armoede oorzaak waren, dat zij zelfs boven vermogen gewillig zijn geweest. Die Corinthiërs waren bij de wereld in aanzien, en velen uit de wereld werden Christenen.

Ja, wij behooren op te passen voor de wereld, maar wij behooren niet de wereld te ontvluchten, integendeel wij behooren in de wereld een goed voorbeeld te geven en haar voor Christus te winnen, vooral bij veel tegenspoed en verdrukking door onze rijkdom van goeddadigheid, dank zij onze blijdschap en armoede.

De ware Christen heeft vóór alles, vóór eenige daad, een woord of gdachte, steeds Christus voor oogen. En zijn zwijgen, spreken, doen, is meer in Christus belang dan in het belang van hemzelven of zelfs meer dan in het belang van die hij het liefste vindt op aarde. Dat zullen de mensen, die ons hebben, niet altijd prettig vinden, dat wij als ware Christenen altijd niet het eerst in hun belang werken. Menige vrouw van kerkeraad of predikant vindt het niet prettig, dat de man zoo dikwels van huis moet en van huis gaat. Maar bij nadenken zullen zij dit wijs vinden; want hun eer is juist, dat hun mans voor den Heer werken. Zoo moeten wij in de politiek ook blijde zijn, dat velen eerst aan den Heer denken voordat zij aan eigen huis denken en behooren wij onszelven met lichaam en ziel eerst ter beschikking van den Heer te stellen, en dan ook aan ons zegt Paulus door den wil van God.

En indien wij onszelven ter beschikking van den Heer gesteld hebben, dan wil God zeker ook, dat wij door mede Christenen geholpen worden.

Zijn we dan wel ooit alleen?

Neen, nooit! Zoolang daar nog andere lieve Christenen leven. Immers geven wij ons aan den Heer; dan is de Heer en al wat de naam van Christus noemt, aan onze zijde. En hij, die zich bij ons niet aansluit, kan zeker niet verdragen, dat wij ons altijd eerst aan den Heer geven. Misschien denkt hij, dat wij den mens te weinig lief hebben, wanneer wij den Heer laten voorgan.

Mijn broeder en zuster! wanneer wij den Heer laten voorgaan, dan eerst komt de ware liefde tot den mens in ons wakker. Door de liefde tot God hebben wij den naaste lief met de meeste liefde, en wij vermanen en kastijden en tuchtigen uit ware liefde. Want wij bedoelen onzen naaste daarmede te verbeteren.

Beginnen wij dus, wanneer wij elkander hartelijk willen liefhebben, met onszelven eerst den Heer te offeren.

Offeren is aanbieden, geven. En onszelven offeren is natuurlijk onszelven geven. Dat is n i e t: eerst onszelven kaal uittrekken, eerst voor vrouw en kinderen zorgen, eerst aan politiek doen of voor goede vrienden werkzaam zijn, zooals dronkaards het eerst aan hun vrienden denken. Neen, dat is, onszelven geven met wat wij hebben; dat is, alles den Heere overgeven en Hem niets onthouden, Hem vragen, hoe wij onze kleederen, bezittingen, kinderen, hoe wij onze politiek naar den Heer richten. De Heer zal ons leiden in het bestieren van onze goederen, wanneeer het hart Hem toebehoort. Dan zullen wij in bittere smart niets willen doen tegen Hem. Neem Abraham tot een voorbeeld. Als de Heer wil, dat hij zijn eenigsten zoon aan Hem geeft op het brandoffer-altaar, dan kan hij niet anders. Abraham moet het doen want zijn hart behoort den Heer eerst toe voordat zijn kind zijn hart, zijn liefde heeft.

Als Gods kinderen, broeders en zusters, kunnen wij Abraham volgen. De kinderen, die de Heer ons gegeven heeft, zijn met onszelven ter beschikking van den Heer. Dit behoort althans zoo te zijn. God heeft óns mét onze kinderen tot werktuigen voor zijn eer en heerlijkheid bestemd. Wij moeten als huisgezin en als kerk Hem verheerlijken met al wat wij hebben. Bij elke nieuwe tijd en bij elk begin zij de eerste gedachte: de Heer! Een herlijker wens kunnen wij anderen niet toewensen, dan dat zij van nu aan zich geheel aan den Heer overgeven.

Velen van ons mensen denken: o, dat is iets voor predikanten alleen!" Neen, liewe huisgenooten des geloofs! Een predikant is geen roomse priester, die buiten de wereld leeft. Een predikant leeft met u als in hetzelfde huis. En daarom hebben wij allen tegenover den Heer dezelfde plichten als een predikant.

Voor den Heer behooren wij altijd een warm plekje in ons hart over te hebben, ons hart behoort warm voor Hem te kloppen, ons leven en arbeiden behoort door Hem bestierd te worden innig en diep; eerst behooren wij niets anders dan Hem te bedoelen, van Hem afhankelijk onszelven te gevoelen in alle opzichten, Hem gehoorzaam en trouw tot in den dood.

De Heer moet onze leidende en bestierende macht zijn elken dag van ons leven. In alles heeft Hij in de eerste plaats wat aan ons te zeggen. Op ons gedrag moet Hij den grootsten invloed hebben. Vandaar is volgens Gods wet "begeerte", "zonde", zoolang wij alleen o n z e begeerten volgen en de begeerte van den Heer aan ons niets te zeggen heeft. Daarom behooren wij eigen zin en lust, eigen opinies en meeningen te laten varen om daarmee te werken, nadat door het gebed eerst is uitgevonden, wat de Heer zegt, wat de Heer denkt en goed vindt. Zoo zullen wij al het onze tijd, krachten en gaven, elken dag voor den Heer op het altaar leggen. En wij zullen juist door de almachtige hand Gods grooter zelfstandigheid krijgen, betere opinies vormen, vastere beginselen er op na houden, het eigendom van God ontvangen, onszelven en al het onze, meer ons eigendom noemen kunnen.

Eerst daarna zendt de Heer ons uit ten dienste van anderen, worden wij zendelingen, eerder niet.

Eerst daarna zijn wij bekwaam als apostelen uit te gaan, voor eerst in eigen huis en omgeving. Dan offeren wij onszelven ook aan medemensen.

Paulus prees de eerste Christenen, dat zij zich ook aan Paulus, aan de apostelen, aan de Evangelie dienaars, aan de predikanten gaven. Maar Paulus zou hun diensten afwijzen wanneer zij hem dienden zonder den Heer te dienen. Dat zou zijn Palus verafgoden. Nu terwijl de eerste Christenen zichzelven eerst den Heer gaven, prijst Paulus hun omdat zij hem liefde tot den Heer toonden door ook de afgezanten des Heeren lief te hebben.

Broeders en zusters! volgen wij, gemeenteleden, hierin die kerk van Corinthe, door bij den predikant en de kerkeraad te staan? Wees ook de kerkelijke regeering en overheid gehoorzaam. Dat hebt gij beloofd bij uw belijdenis.

Ten slotte, als wij ons eerst aan den Heer gegeven hebben, dan mogen wij, omdat de Heer ons helpen zal als zijn kinderen, ons ook geven zelfs aan onze vijanden, en aan alle mensen, met wie wij in aanraking komen. Ook dat wil de Heer, het is door God ons opgelegd. Dan zullen wij niet alleen vader en moeder en overheid eeren, als vader en moeder en overheid, maar wij eeren hen uit liefde tot den Heer; de Heer drijft ons om hen te eeren.

Niet den medemens eerst liefhebben of eeren. Maar den mens liefhebben om Hem.

Niet den medemens alleen eeren. Dat is afgoderij. Maar de liefde tot den Heer brengt mede de liefde tot den naaste. De Heer neemt zelfs geen liefde tot Hem aan zonder liefde tot den naaste. De Heer gelooft niet aan liefde tot Hem, die voor den mens onzichtbaar is, als wij den broeder, dien wij zien, niet kunnen liefhebben. Daar is geen aparte liefde tot den Heer en liefde tot den naaste. Daar is geen liefde tot God boven alle mensen. Wel is daar liefde tot God en mensen.

De naaste heeft meer aan zulk een liefde dan aan mensenvergoding.

Elk Christelijk beginsel is alleen door dit beginsel Christelijk het beginsel "eerst den Heer." Dan kan de Heer ons leiden en leeren.

Zij dit beginsel van af heden ons hoogste levensbeginsel.

Wij moeten toezien, dat ons innerlijk leven zoo is, maar ook ons uiterlijk leven, kerkelijk en politiek. Als onze gedachten, gevoelens, stemmingen, voornemens en daden beproefd worden, dan moet dit als een beginsel bevonden worden, en gij komt vrij voor aardse en hemelse rechter. Gij zult aangenaam zijn voor God en mensen. Dan is in ons alles zuiver, en wat door ons gedaan wordt is goed. Dan zullen wij niet tevreden zijn met halfheid en oppervlakkigheid, maar de Heer zal ons door zijn kracht tot volhouden bezielen. Zelfs het eenvoudigeste en vervelendste, doen wij dan met meer liefde en opgeruimdheid.

Dat heilig beginsel doorstroomen in heel ons leven, in onze vereenigingen, in onze kerken, in onze strijdmachten. Dat beginsel binde ons samen en beheersh onze banden in kerk en staat en huis. Dat zij oorzaak dat wij iets goeds beginnen en voleinden mogen, dat drage ons bij moeite en verdriet.

Zoo worden wij nooit ontmoedigd en zullen wij nooit bezwijken. De Heer is met allen, die zich aan Hem geven. Dit is het geheim, de verborgenheid des geloofs, de oorzaak van alle zegen en......, van elken vruchtbaren arbeid de noodzakelike voorwaarde.

De nood der tijden zal ons nog voor wonderlijke vragen stellen, waarop wij geen antwoord weten. Maar geven wij ons aan den Heer, dan geeft de Heer ons het antwoord, misschien zoo eenvoudig, dat wij dit zelf hadden knunen weten.

Eén vraag zullen wij niet meer doen. De vraag namelijk: "waar is de bron van onze wijsheid en goeden moed?" Wij hebben ons immers eerst aan den Heer gegeven door den wil van God, door zijne genade. Welnu, wij weten, Hij, de levensbron, zal al het andere voor ons recht zetten, Zijn Naam ter eer. Dit gevoelen wij.

En Gods genade schenke dit gevoelen in allen. Amen.

P. v. D.

BEDE.

O Vader der lichten! ik roep om genade
Uit mijn stikdonkren zielenood!
Gij slaat in zijn vallen het musken nog gade,
O! weer van mij de zondaarsdood!
Gij regelt de loop van de dolende starren,—
Gij kunt uit hun krijg d' elementen ontwarren,
Uw sterremantel dekt het al!
O wil bij de spoedige eindpaal van 't leven,
Mijn daden, mijn spreken, mijn denken vergeven—
En leer mij, hoe ik sterven zal!

Da Costa.

* * *

Heb de moed liever de armen te geven, dan uw geld voor pronk en pracht te verkwisten!

(Maranatha Almanak.)

BRIEVEN VAN OOM SAREL.

Uitkijk, Mei 1917.

Waarde Neef Willem!

Van harte hoop ik, dat het U welgaat, gelijk het mij en mijn familie wel gaat. Ik hoor, dat op vele plaatsen de vroegtijdige rijp van 18 April veel schade gedaan heeft aan de mielies; anderen zeggen de schade is niet groot. Dit zou zeer verblijdend zijn, want een goede oogst en goede prijzen zal zeker menigeen goed te pas komen, en ook zeker voor de kerk een grote uitkomst kunnen zijn.

Het is voor mij een groot genot, nu en dan eens rustig en kalm, de Bijbel te kunnen doorlezen. Vooral in de boeken der Profeten vindt een mens allerlei woorden die tot nadenken stemmen. Zo vond ik onlangs in Amos 4 : 7, 11, het volgende:

Daartoe heb ik ook de regen van ulieden geweerd, als er nog drie maanden waren tot de oogst, en heb doen regenen over de ene stad, maar over de andere stad niet doen regenen; het ene stuk land werd beregend, maar het andere stuk land, waar het niet op regende, verdorde; en twee, drie steden togen om tot een stad, opdat zij water mochten drinken, maar werden niet verzadigd; nogtans hebt gij u niet bekeerd tot Mij spreekt de Here, enz.

Lees gij dit hoofdstuk zelf eens en denk er dan eens over na gelijk ik deed.

Is deze beschrijving van de regen, die valt over het land Kanaän, niet ook een prachtige, ware beschrijving van wat onder ons gebeurd. En is het gevolg daar ook niet hetzelfde geweest, als 't bij ons is. God straft met droogte, maar niet overal en daarin laat Hij zijn almacht en toorn zien —maar ook wij bekeren ons niet! De straf schijnt verharding eer dan terugke,er en verbrijzeling te brengen.

Het zijn eigenlik niet alleen enkele plaatsen uit de Profeten, die de aandacht trekken, maar ook de Profeten zelf, die waard zijn bestudeerd te worden. Zij zijn mannen van karakter, die hun volk liefhebben en niet vrezen harde waarheden te zeggen, waar het nodig is en lieflik te vertroosten, waar het vereist wordt. Neem eens de persoon van Amos, niet een profeet, of profeten zoon, maar een veewachter (Hoofdstuk 7 : 14). Hij vraagt niet of zijn woord lieflik is of hard, hij spreekt, want de Here spreekt door Hem. Hij verkondigt de ondergang van zijn volk, als straf voor hun onbekeerlikheid—hij wordt verbannen, maar blijft spreken en waarschuwen, want hij wil zijn volk redden. En als hij dan zijn profeties woord heeft gesproken, dan zegt hij eindelik: "Ik zal de gevangenis wenden, zegt de Here Uw God."

Merkwaardiger persoonlikheid nog is Jeremia. Lees wat hij profeteert: hoe hij is een warm, vurig patriot, die zijn volk liefheeft; hoe hij is vreesachtig van natuur, liever zwijgt dan spreekt, maar door God wordt gedrongen tot spreken; hoe hij o zo gaarne zou zien dat zijn volk vrij is van Babel en weer een zelfstandige natie zij—en toch onder dit alles—de tocht naar Egypte afraadt en vermaant: "dient de koning van Babel." Denk er aan, dat hij daardoor de onwil van zijn koning zich op de hals haalt en in de put wordt geworpen; dat hij door zijn volk als een verrader wordt beschouwd, als een knecht van Babels koning, en dat hij niettegenstande dit alles trouw blijft aan zijn roeping: Een profeet des Heren te zijn.

Meent ge, Neef Willem, dat Jeremia zó gesproken, zo geprofeteerd heeft, omdat hij zelf wenste de koning van Babel te dienen? dat hij zelf wenste, dat zijn volk zou ondergaan, gelijk het ondergegaan is. O neen, dan verstaat men deze profeet niet. Niets liever zou hij gezien hebben, dan dat zijn volk zich bekeerde tot zijn God; de afgodendienst liet staan en zich gewillig onderwierp aan de straf, waaronder het gebukt ging en op die weg de goddelike genade zich waardig maakte en weer een vrij volk werd. Maar dat wilde zijn volk niet en zo moest hij tegen zijn wil boetprediker zijn en zien dat zijn volk hem verwierp en verachte. Tegen zijn wil, was Jeremia de profeet, die Gods oordelen aankondigde, maar die dat deed, omdat zijn God hem te machtig was.

* * *

Voor zulke mannen, die weinige zijn, moeten we eerbied hebben. Met zulke mannen mogen we zelfs medelijden hebben. Ze staan hoog boven ons: ze zijn onbegrepen; hun gehele leven is een strijd, een worsteling met zichzelven. Zij zouden o zo gaarne anders spreken, maar ze kunnen, ze mogen niet.

Hun leven schijnt geen sukses te hebben. Ze gaan verloren in de stroom des tijds, die hun medesleept. Later evenwel, als de tijden keren, als de straf Gods zijn werk gedaan heeft, dan erkent het nageslacht dat zij helden waren, helden des geloofs, der kracht, des gebeds. Daarom kunnen ze ook standvastig blijven, want zij weten, dat ten slotte Gods raad bestaat en dat Hij zijn welbehagen doet.

Jammer is het, dat velen in onze dagen de Schrift niet lezen. De kennismaking van zulke mannen zou hen zeker verheffen en geestelik sterker en beter maken.

Met vele groeten, Uw Oom

SAREL.

VOOR DE ZONDAGSCHOOL.

20 Mei 1917. Te lezen Hand. 1 : 1—14.

De hemelvaart van Kristus wordt in de kerk gevierd op Donderdag, de 40e dag na de opstanding. Omdat er op die dag geen Zondagschool wordt gehouden, bespreekt men die geschiedenis, de Zondag daaropvolgende, de zesde na de opstanding.

Het feit wordt alleen beschreven door Lucas (Lucas 24 : 50, 51) en Hand. 1 : 1—11. Marcus (Hoofdstuk 16 : 19) schrijft: Hij is opgenomen in de hemel. Matth. 28 : 16—20 doet er aan denken, in verband met Lucas; Johannes doet ons denken aan heengaan, omdat de Heer spreekt van komen. Hoofdstuk 21 : 23.

De geschiedenis van de hemelvaart wordt eenvoudig genoeg door Lucas verteld. Hij deelt ons mede, dat Jezus zich veertig dagen lang aan Zijn discipelen vertoond heeft, t.w. aan Maria Magdalena, aan de andere vrouwen, (Matth. 28 : 1—10), aan Petrus (1 Cor. 15 : 5), aan de Emmausgangers (Luc. 24), aan de twaalve zonder Thomas (Johannes 20 : 19—24), en aan hen met Thomas (1 Cor. 25—31), aan het meer van Tiberias (Joh. 21 : 1—14), aan 500 discipelen (1 Cor. 15 : 6), aan Jacobus (1 Cor. 15 : 7) en aan de elve bij de hemelvaart (Hand. 1 : 1—11).

Nadat Jezus hen gezegd heeft, dat zij moeten blijven in Jeruzalem om de vervulling der belofte afte wachten en dat zij daar en verder in de gehele wereld zijn getuigen zouden zijn, zegent hij zijn discipelen en vaart op ten hemel.

Een engel verschijnt hen en zegt, dat Jezus zal terugkomen, zoals ze hem hebben zien opvaren in grote kracht en heerlikheid.

Bij de doop wordt Jezus openbaar als profeet, Matth. 3 : 13—17. Aan het kruis wordt Jezus openbaar als Hogepriester, Marc. 15 : 28. Bij de hemelvaart wordt Jezus openbaar als Koning, Matth. 28 : 18. Op den berg der hemelvaart geeft Jezus het "zendings-bevel". De hemelvaart is het bewijs dat Jezus leeft. Dit feit was nodig, omdat de Heer niet op aarde kon blijven en, ook niet weer kon sterven.

Jezus zit aan de rechterhand Gods, Marcus 16 : 19, waar hij is onze Middelbaar, voor ons bidt en als agent onze geestelike belangen bepleit bij de Vader. Daarom moeten en mogen wij in Zijn naam bidden en zijn dan zeker van de verhoring des gebeds.

Geboorte van Jezus en hemelvaart zijn de beide punten waar binnen zijn leven op aarde zich beweegt. Bij de geboorte begint zijn vernedering, die tijdelik is, met de hemelvaart keert hij terug naar de hoge troon, om daarna als koning eeuwig te regeren.

Jezus is ons voorgegaan naar de hemel, laat ons nu ook de hemelse dingen zoeken en bedenken.

---

27 Mei 1917. Te lezen Hand. 2 : 1—21.

Pinksteren, d.i. het feest van de vijftigste dag, ook wel feest des weken genoemd, was bij Israël een groot feest. Het was het feest der wetgeving op de Sinaï, vijftig dagen na de uittocht uit Egypte; maar ook het feest des oogstes, der eerste vruchten van het gezaaide, dat ongeveer Mei of Junie in Palestina rijp was. En 23 : 16: op deze dag moest een spijsoffer om het nieuwe koren gebracht worden. Lev. 23 : 15—17, en Num. 28 : 26—31, Deut. 16 : 9—12: Het was een rustdag, een feestdag voor Israël, waaraan al wat mannelik was, moest deelnemen.

Daarom vinden wij ook op die vijftigste dag, na de opstanding van Kristus, de discipelen als oprechte godvrezende Joden, bijeen in de tempel, Hand. 2 : 1. De Heer heeft hun "de kracht des Heiligen Geestes beloofd (Hand. 1 : 8), waarop zij biddende wachten. Deze dag, de eerstelingen des oogstes, is de meest geschikte, ook om de eerstelingen van de geestelike oogst, vrucht van de arbeid van Kristus, in te zamelen.

Op deze dag waren behalve vele Palestijnse Joden, ook zeer vele uitlandse, uit Azië, Afrika en Europa binnen Jeruzalem om feest te vieren. Een uitnemende gelegenheid voor de Evangelieprediking.

Terwijl nu de 120 (Hand. 1 : 15) volgelingen van Jezus in de tempel (opperzaal Hand. 1 : 13) bijeen waren komen er onverwacht uiterlike tekenen te voorschijn:

Wind—teken van kracht, die men voelt, maar niet weet van waar zij komt.

Vuur—teken van warmte, ook van reinheid.

Spreken met tongen, teken van vereniging, wat door de zonde (toren van Babel, Genesis 10) gescheiden was. (Marc. 16 : 17).

Sommige spotten; anderen zijn ontroerd—allen vragen wat mag dit zijn?

De Apostelen zijn niet dronken. Een vrome Jood eet en drinkt niet vóór het morgenoffer ongeveer 9 uur v.m.

Petrus verklaart deze tekenen te zijn: de vervulling der profetie Joël 2 : 28. Jesaja 44 : 2. Ezechiël 36 : 27. Hij predikt dus Jehovah's trouw; hij predikt Kristus, door de Joden verworpen, gekruisigd en gedood, door God ten hoofd des hoeks

(hoeksteen van de nieuwe geestelike tempel) gezet.

Allen horen, verstaan die prediking van de Apostelen. Wij kunnen dit wonder niet verklaren, maar het is profetie van de wereld-overwinnende kracht des Evangelies.

Wij hebben te danken voor de uitstorting des Geestes, de trooster der gemeente, de Leidsman in de waarheid.

---

3 Junie 1917. Te lezen Handelingen 3.

Als de Here Jezus zijn discipelen voor de eerste maal uitzendt geeft Hij hun kracht en macht over alle duivelen en om ziekten te genezen (Lucas 9 : 2). Als Hij van hen scheidt zegt de Heer (Marc. 16 : 18 "op kranken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden."

Hoe spoedig werden deze beloften vervuld na het Pinksterfeest. Letten wij 1°. er op hoe Petrus een vurig prediker werd: bij Jezus dood was hij als verslagen, nu is hij krachtig in woorden; 2°. hoe deze discipelen wonderen doen (Hand. 2 : 43). De voornaamste wonderen door de discipelen verricht zijn:

1°. De kreupelgeborene genezen. Hand. 3.

2°. Ananias en Saphiro bestraft. Hand. 5.

3°. kranken genezen, onreine geesten uitgeworpen. Hand. 5 : 16.

4°. Dorcas opgewekt uit de doden. Hand. 9 : 38—43.

5°. Een jongeling, weer tot het leven teruggebracht. Hand. 20 : 9.

6°. De vader van Publius van koorts genezen. Hand. 28 : 8.

Een kreupele, van zijn geboorte af zit bij de tempel te bedelen. Volgens Deut. 25 : 4 mocht er geen bedelaar in Israël zijn; maar de vreemde overheersing der Romeinen, het volgen van vreemde zeden, had dit gebod tot niet gedaan.

Deze bedelaar verwacht van Petrus en Johannes een aalmoes. Maar deze zijn zelf arme mensen naar de wereld; goud en zilver hebben zij niet. Maar wel hebben zij een warm hart en een krachtig geloof in de macht van Jezus, hun Heer.

In de kracht van dat geloof handelt hij, en in de naam van Jezus Kristus "geneest Hij deze man."

Zulk een kracht zit er in de naam van Jezus! Waarom? Omdat Hij is Gods Zoon, de levende Heer in de hemel.

Als de man genezen is verwondert men zich over de macht van Petrus, die deze gelegenheid aangrijpt om het Evangelie te prediken. Zelf wil hij de eer der genezing niet (Hand. 3 : 12). Hij is slecht de dienstknecht, die handelt in de naam zijns Heren, die nog grotere dingen kan doen, n.l. harteren bekeren, geestelik kranken en kreupelen gezond maken.

---

10 Junie 1917. Te lezen Handelingen 4.

De genezing van de kreupele brengt Petrus en Johannes groot verdriet. De Schriftgeleerden zijn ontevreden over de lering der Apostelen, en over hun werk, en nemen ze gevangen. De vervolging der kristenen begint hier. Dat is noodwendig. De discipel is niet meer dan de Meester. De Heer heeft hen vervolging voorspeld.

Maar Petrus en Johannes zijn niet bevreesd. Zij hebben de belofte van Kristus: Matth. 10 : 18—20. De Heer zal hen geven te spreken. Hoewel ongeleerde en eenvoudige (slechte) mensen spreken zij met kracht en overtuiging en prediken ook voor de Joodse Raad, vrijmoedig, Kristus, de gekruiste, maar door God opgewekte Heiland, de enige Zaligmaker. De priesters, de Sadduceeën dreigen hen, maar durven ze niet straffen, ter wille van het volk, dat ze vrezen. Petrus en Johannes verklaren, dat men Gode meer gehoorzamen moet, dan de mensen.

Dat is een gevaarlike spreuk voor boze mensen, die onder deze waarheid veel kwaad kunnen stichten en gesticht hebben. Maar in de mond der gelovigen is het een krachtig wapen. De standvastigheid van Petrus en Johannes draagt goede vrucht. De Joden doen hen geen kwaad, durven het niet. De menigte des volks verwondert zich en achten hen hoog en velen worden kristenen. Dat is de vrucht van vasthouden aan de naam des Heren!

---

17 Junie 1917. Ananias en Sapphica.

Eén van de lieflikste vruchten van de uitstorting des H. Geestes en van de prediking van Kristus is de onderlinge liefde der gelovigen. "Ziet hoe lief zij elkander hebben," zeiden de Heidenen van de eerste eeuwen: (zeggen zij dat n u nog, nu de kristenen in een verwoestende oorlog elkander vernielen? Ach neen).

Die liefde openbaart zich hierin, dat de gelovigen alle dingen met elkander deelden. De rijken gaven de armen, de armen dienden de rijken, met blijdschap.

Op aarde is echter nergens en nooit volmaaktheid. Het edelste en beste wordt nagemaakt, en veroorzaakt geveinsdheid. Dat leert de geschiedenis van Annanias en Sapphica. Zij willen ook een goede naam hebben! Ook mild, liefderijk en vroom schijnen.

Zij zondigen; zij willen groot schijnen; zij zijn huichelachtig; zij zijn geldgierig; zij bedriegen de mensen; zij liegen Gode. God openbaart hun zonde aan de discipelen, die ze bestraffen. Die straf is zo ernstig, dat én Annanias én Sapphira plotseling neervallen en sterven. Die straf was nodig om het voortwoekeren dezer zonde te beletten. Er zijn in onze dagen vele Annaniassen en Sapphira's. Maar God laat zich niet bespotten. Hij haat en straft huichelarij, geldgierigheid, bedrog en leugen, opdat er vreze, heilzame vreze kome over de mensen.

OP REIS.

III.

Het is gewoonte geworden in onze dagen, dat men in de vacanties op reis gaat, met de goedkope, dicht opgestopte pleziertreinen, om zo gauw mogelik aan de zee te komen, en liefst in een van de grote zeesteden mensen te vinden en plezier te maken. Heeft men dan een week, drie, vier, aan het strand doorgebracht, dan reist men weer met een volle pleiziertrein in één adem terug huis toe en komt in de thuisplek aan, vermoeid naar lichaam en ziel, bedorven door het altijd uitgaan voor pleizier, ongeschikt voor arbeid in de eerste dagen en met een lege beurs, die plat is geworden als een lege luchtballon, door het bezoeken van theater, renbaan, bioskopen, drinkhuizen en koffie- of theekamers. Dat noemt men dan voor pleizier te zijn uitgeweest.

Vraagt men zulke reizigers, wat ze gezien hebben van de natuur, van Zuidafrika, van de mensen en dingen, dan hebben ze niets gezien. Verrijkt in kennis, verrijkt in ware beschaving, verrijkt in mensenkennis is men niet.

Wil men op reis gaan om recht te genieten, te rusten, kennis op te doen, nieuwe indrukken te krijgen, dan neme men geen pleiziertreinen en ga niet naar de drukbezochte badplaatsen. Kan men over een enigzins ruime beurs beschikken, dan kope men van de Spoorweg-Administratie een rondreiskaartje, dat zeer goedkoop wordt uitgegeven, en bezoeke de kleinere plaatsen in Kaapprovincie. Wat men meer betaalt aan spoorwegkaartje wordt weer recht gemaakt door goedkopere hotels en logieshuizen, vooral als men nu juist niet in het grote reisseizoen van huis gaat.

Evenmin is het nodig om voor rust naar Europa te gaan noch om mooie natuurtonelen te zien. Wie Zuidafrika nog niet heeft gezien, make eens de reis langs de Zuidkust van Port-Elizabeth via Oudtshoorn naar Mosselbaai en dan verder naar Kaapstad. Men reist door een prachtige natuur door bergen en bossen en krijgt een indruk van de weelderige natuur van Z.Afrika, vooral wanneer men kort na de regentijd die reis kan maken.

Zoo hebben wij gereisd en het heeft mij niet berouwd.

Op Donderdagnamiddag 8 Februarie verlieten wij Uitenhage om over Klipplaat en Oudtshoorn naar George te reizen. Daar we van Klipplaat reeds over Uitenhage naar Port-Elizabeth waren gespoord, was deze reis niet geheel nieuw, voor zover het eerste deel tot 's avonds 7 uur betrof. Wij spoorden door laag gebergte geheel met bomen begroeid en zagen verscheidene grote plaatsen. Opmerkelik was de netheid van de woningen der spoorweg-arbeiders en ook de zindelikheid van de bewoners, die gunstig afsteekt bij wat we dikwels langs de Transvaalse spoorwegen zien. Er was natuurlik geen rijkdom, maar toch een zekere welvaart op te merken: ook waren het meest blanken, die langs de lijnen werkten, ofschoon hier en daar ook kleurlingen gevonden werden.

Prachtig was vooral kort na zonsondergang het licht dat door de nog bijna volle maan over het boomrijk landschap werd uitgegoten. Nu eens, als de maan boven de bergen uitkwam werd het gehele land als met een zacht licht overtrokken, dan weer als een hoge berg haar verborg werd de tegenoverliggende grond vol diepe schaduwen getekend. Daar het landschap verderop eentoniger werd, omdat we de eerste randgebergten over waren en in de Karroo kwamen, gingen we slapen.

Men had mij gezegd, dat op de lijn Klipplaat-Oudtshoorn weinig te zien was, en daarom deerde het ons niet, dat we 's nachts daar door spoorden. Bij Tooverwater eerst werd de natuur weer mooier en daarom was ik wat vroeg op, om dat te zien. Maar dat viel niet mee. Door de overstroming in 1915 van het Oudtshoorn-distrikt en de daaropvolgende droogte in 1916, zagen we overal wel diepe en brede rivierbeddingen, maar geen water; ook de glasvlakten, de lucern-landen en de koornvelden gavén de indruk van geleden te hebben door droogte. Het vee was mager; de vroeger zo bloeiende vogelstruisboerderij was ook zeer verminderd; het hele distrikt was een beeld van verlatenheid en achteruitgang. Slechts hier èn daar zagen we nog een mooie plaats.

Op de statie Vlakteplaats, was de broeder Ouderling C. Barnard van Germiston ook op een kuier, die de trein afwachtte en ons groette. Het deed ons genoegen weer eens een Transvaler te

zien. De trein was laat, en hield daarom maar kort stil, zodat ons gezelschap niet lang kon wezen.

Tot mijn spijt ben ik te Oudtshoorn niet overgebleven. Later hoorde ik, dat ook daar een Industriële school is en andere liefdadige inrichtingen onder het beheer van de Ned. Gereformeerde kerk, die allezins een bezoek waardig waren. Zo iets overkomt een reiziger wel eens meer, dat hij spijt heeft het een of ander niet te hebben gezien, vooral wanneer men als een vreemde een land bereisd.

Maar van Oudtshoorn naar George, wat een prachtige reis. Men spoort door kloven langs rivieren, over bruggen, of draaiend en slingerend om bergen, soms langs diepe afgronden steeds klimmend, bevreesd dat de zuchtende lokomotief het werk zal staken en midden op een opdragend zal blijven staan, tot op Camfer Station. Heeft men Camfer bereikt, dan gaat het berg af, totdat de trein plotseling een hoek omslingert en men ver in de diepte ziet de blauwe zee en nabij in de vlakte 900 vt. dieper dan de spoorbaan het dorp George met zijn bomen ,en goevernements boomaanplantingen. Het is een verrukkelik gezicht, vooral, wanneer de zon schijnt maar nu en dan een wolk haar voorbij trekt en een schaduw heenglijdt over de bergen, de bomen, de valleien, de rotsen. De spoorbaan daalt over een afstand van negen mijlen meer dan 90 voet en kronkelt langs rotsgevaarten, door zeven kleine tunnels, steeds afdragend totdat het dorp George is bereikt.

Dit is een van de oudste dorpen der Kaap-provincie. Gesticht in 1812 als kerkgemeente onder haar eerste leraar Tobias J. Herold, heeft het tot nog toe in zeer vele gebouwen haar eigenaardig oud-Hollands type bewaard. Vooral de pastorie, tans door Ds. Beyer bewoond, heeft dat type vrijwel behouden. De kerk is rond gebouwd, met een koepelvormig dak, een meesterstuk van bouwwerk, onberispelik van vorm, keurig van afwerking. Hier heb ik voor het eerst sedert 15 jaar de eerste Zondag eens vrij gehad en 's morgens en 's avonds een andere leraar horen preken. Wat een genot, eens te mogen luisteren, niet als een kok, maar als een gast. O wat heeft het mij verkwikt met de gemeente te mogen zingen, bidden, luisteren naar de verkondiging van Gods Woord. Ik heb het daar zeer betreurd dat onze kerk zo arm is aan leeraars, dat wij elkander bijna nooit eens kunnen horen. In de avonddienst hoorde ik de preek over 't negende gebod. Wat mij vooral trof in deze dienst was, dat er zoveel jonge mensen ter kerk waren gekomen. Ik kon niet nalaten de pastor loci daarmede geluk te wensen, want de toekomst ligt in het jonge geslacht en als dat nog trouw ter kerk komt, is er nog geen vrees voor de kerk op aarde. Ook waren 's morgens verscheiden ouderlingen en diakens aanwezig, die geregeld kwamen, ofschoon ze niet in het dorp woonden.

George is een mooi dorp. Brede straten met grote hoge bomen, meest dikke oude eiken. Behalve de Nederd. Gereformeerde kerk, is er ook een Engelse kerk met een Bisschop, een Roomse kerk met school, en een kleurlingkerk met een zendelingleeraar.

Wat mij minder goed bevalt is dat er behalve gelegenheid tot drinken voor blanken, ook drankhuizen (t a p genoemd) zijn voor gekleurden. Men zeide mij, dat Zaterdag 's avonds vooral veel misbruik van drank door gekleurden gemaakt werd. Ik kon er mij niet van overtuigen, omdat het Zaterdagavond onweerde en regende, een vreemd verschijnsel voo rde tijd van het jaar zo men zeide.

v. B.

Kerkdiensten van Ds. van Belkum.

20 Mei te Balfour, 10 v.m. ,te Heidelberg 7.30 's avonds.

27 Mei te Leeuwlaagte Wijk, B.Brs. B. J. Smit en R .C. J. Brits met huisbezoek, doop en avondmaal, zo nodig voor bejaarden, armen en heilbegerigen.

3 Junie te Heidelberg 10.30 v.m. en 7.30 's avonds. Dienstdoende ouderling en diaken B.Br. D. J. Strijdom en O. A. Strijdom.

10 Junie te Rietfontein 291 Wijk, B.Br. J. H. Labuschagne en P. J. Brits met huisbezoek, Doop en Avondmaal als op 27 Mei.

17 Junie te Heidelberg 10.30 v.m. en 7.30 's avonds. Dienstdoende ouderling en diaken B. P. de Beer en N. G. J. Jacobs.

24 Junie te Wildealskraal Wijk B.Br. W. J. Pretorius en F. J. van der Westhuijsen met huisbezoek, Doop en Avondmaal als op 27 Mei.

De diensten van Ds. H. Fourie zijn als volgt:

Zondag 20 Mei te Welverdiend.

Zondag 27 Mei te Hartebeestspruit.

Zondag 3 Junie in de wijk van Br. J. H. Vorster van Middelburg.

Zondag 10 Junie te Erasmus.

Zondag 17 Junie te Witbank.

Zondag 24 Junie te Vlakfontein, school van mnr. Ross.

Zondag 1 Julie te Premiermijn.

Zondag 8 Julie te Erasmus. (Nachtmaal).

De diensten van Ds. P. van Drimmelen zijn bepaald als volgt:

20 Mei Nachtmaal te Worcester in Waterberg.

27 Mei te Koedoesrand in Waterberg.

3 Junie te Pietersburg.

(2 Junie Zaterdagavond 8 uur Kerkeraadsvergadering).

10 Junie Avondhoek in 't Lageveld.

16 en 17 Junie Potgietersrust. (Nachtmaal).

24 Junie Walkberg.

1 Julie Nachtmaal te Zeerust.

PERSOONLIKE ZAKEN.

Ds. J. J. Prinslo is nog steeds lijdende aan zijn keel en is met verlof in Pretoria. Wij hopen, dat hij spoedig geheel beter is, daar hij goed vooruitgaat.

Ds. M. J. Goddefroy, met 17 April Emeritus geworden, heeft Middelburg verlaten en woont in Pretoria—du Toit en Kerkstraat.

Dr. J. H. Greyvensteijn, onze Professor, woont sedert Mei in Irene.

De gemeente van Ventersdorp heeft beroepen de WelEerw. heer Dr. Steenkamp, die bedankte.

De Kommissie der Algemene Kerkvergadering heeft geen goedkeuring verleend (Art. 57) aan de beroeping van Ds. A. H. van Broekhuizen naar Pretoria.

Ds. S. J. Strijdom is 1 Mei in het huwelik bevestigd door Dr. J. H. Greyvensteijn. De Here Jezus zegene hem en zijn huis.

Ontvangen voor het Kweekschoolfonds. Brief Oom Sarel November 1916.

Reeds verantwoord 15 April 1917... ...	£10	2	6
Ds. L. E. Brandt	2	0	0
Mnr. C. H. Badenhorst, Chrissiesmeer	1	0	0
,, I. W. J. Meier Sr. ,,	5	0	0
,, H. B. Smit Sr. ,,	1	0	0
,, E. E. Meier ,,	1	0	0
,, C. J. Viljoen ,,	1	0	0
,, H. Harmse ,,	1	0	0
	£22	2	6

Toegezegd:

Mnr. H. C. Buytendach, per jaar ... ... gedurende drie jaar.	£5	0	0
Mnr. S. W. J. Meier Jr., één jaar... ...	5	0	0
Mnr. M. J. Bos, per jaar ... ... gedurende drie jaar.	1	0	0
Mnr. G. J. Viljoen, per jaar ... ... gedurende drie jaar.	1	0	0
Mnr. J. A. Joubert, per jaar ... ... gedurende drie jaar.	1	0	0

Oom Sarel is hartelik dankbaar voor dit begin, maar 't is nog slechts een druppel aan de emmer. Zijn er niet Broeders leeraars, ouderlingen of diakenen, die willen helpen. Zijn er misschien zusters, die een lijst willen hebben om te kollekteren. Oom Sarel zal ze graag sturen.

INGEZONDEN.

Utrecht, Holland,
17 Januarie 1917.

Geachte Redaktie,

Gisteren ontving ik pas de Hervormer van de maand November met het prachtig en edel voorstel van Oom Sarel, om te zorgen, dat er vóór 31 Oktober 1917 een fonds bijeen is van £15,000, uit de rente waarvan het salaris van een professor betaald zal worden. Een schitterend voorstel—voorwaar Oom Sarel heeft een warm hart voor Gods Koninkrijk. Laten wij dat voorstel ondersteunen met w o o r d en d a a d. Straks zal de ganse protestantse wereld gedenken hoe Luther voor vier honderd jaren zijn stellingen tegen het ontaarde Pausdom aan de deur van de slotkerk te Wittenberg plakte. Met de viering van die daad gedenken wij de zegeningen der Hervorming, die God door de grote Hervormer Luther, Calvijn, Zwingli e.a. geschonken heeft. Laten wij dan tonen dat wij dankbaar zijn dat wij Protestanten zijn en onze giften geven voor dat fonds, en alzo een monument oprichten tot Gods eer; een monument, dat een zichtbaar teken zijn zal voor de verre nageslachten, dat wij met dank aan God dit vierde eeuwfeest van de Hervorming gedenken. Als ieder lidmaat £1 of meer geeft en als de kommissies met de predikanten, ouderlingen en diakenen al hun krachten hieraan wijden, zodat zij het voor God en hun geweten verantwoorden kunnen, m o e t en z a l dit plan met Gods hulp slagen. Deze zaak is niet de zaak des mensen maar de zaak des Heren.

Zodra mij bekend is of het voorstel van Oom Sarel doorgaat, hoop ik als lidmaat van de Ned. Hervormde Kerk u mijn bijdrage van £1 te doen toekomen.

Hoogachtend,

Uw dw dnr.

S. P. ENGELBRECHT.

KORRESPONDENTIE.

Aan het verzoek gedaan aan B.Br. Ouderlingen en Diakenen en aan de intekenaars van ons blad, in het nummer van 15 April (bladz. 10—korrespondentie) om elk 2 of 3 intekenaren te krijgen is voldaan door Br. P. A. Ras, ouderling Bethal (p.k. Bosmansfontein via Greylingstad) die twee intekenaren heeft bezorgd.

Dat is een goed voorbeeld. Wie doet dit na en wie wil ons helpen. Die broeder danken wij.

REDAKTIE.

De Scriba van Krugerdsorp geeft hiermede kennis aan de Brs. ouderlingen, dat wij ditmaal gedurende de afwezigheid van de leraar niet de gewone bepaling zullen volgen om brs. ouderlingen beurtelings de diensten te laten leiden, maar dat elk ouderling zal trachten eenmaal zo mogelik te komen.

Bs. Brandt hoopt op 10 Junie voormiddags hier te komen prediken en de heilige doop te bedienen.

D. MöLLER,
Scriba.

29 April 1917.

NED. HERV. KERK VAN ZUIDAFRIKA.
ALG. FONDS, ENZ.

Ontvangsten Uitgaven in 1916.

	£	s	d	£	s	d
Bijdragen	£212	1	1			
Alg. Onkosten				£22	4	0
Scribaat				50	0	0
Vergaderingen				73	5	2
Salaris				25	0	0
Saldo				41	11	11
	£212	1	1	£212	1	1
Almanak verkoop	£68	11	11			
Drukkosten enz. ...				£40	19	4
Saldo				27	12	7
	£68	11	11	£68	11	11
Hervormer Intek. en Adv.	£87	19	4			
Afkoopsom Koomans				£56	2	11
Drukkosten enz. ...				80	17	8
Saldo	49	1	3			
	£137	0	7	£137	0	7
Notulen Verkoop	£7	7	6			
Drukkosten				£45	9	3
Saldo	38	1	9			
	£45	9	3	£45	9	3
Wetten Verkoop... ...	£0	9	0			
Vormen Verkoop... ...	0	9	1			
Zondagschool boekjes.	1	19	9			
Theol. Kweekschool (over te dragen) ...	1	7	6			

WEDUWFONDS.

Ontvangsten en Uitgaven in 1916.

	£	s	d	£	s	d
Bijdragen—						
a. Gemeenten	£360	4	4			
b. Predikanten ...	140	9	5			
	£500	13	9			
Interest...	233	5	0			
	£733	18	9			
Pensioenen (2 jaren)				£128	0	0
Salaris				25	0	0
Onkosten				1	5	3
				£154	5	3
Saldo				579	13	6
	£733	18	9	£733	18	9
Saldo als boven	£579	13	6			
Leningen Hoofdsom terugbetaald... ...	650	0	0			
Opnieuw verband betaald				1,00	0	0
Kassaldo				229	13	6
	£1229	13	6	£1229	13	6

Licht in de Duisternis.

De putgraver, die uit de diepe mond van de put opziet, aanschouwt ook op de dag de sterren.

Gelukzalig, wanneer ons in onze duisternis de ster duidelik opgaat boven ons hoofd, die geen dwaalster en geen ras vergloeiende meteoor is, maar blijft en aan klaarheid toeneemt: de Ster uit Jacob!

(Maranatha Almanak.)

KERKVIERINGEN.

Standerton.—Op 28 en 29 April had deze gemeente haar Nachtmaal. 't Was bitter koud, ongewoon voor deze tijd van 't jaar. Onze konsulent Ds. van Belkum. Donderdag reeds gekomen voor de aanneming, had hulp gekregen van Ds. J. S. Strijdom, die Vrijdagmiddag kwam. Twaalf jonge mensen werden tot het Nachtmaal toegelaten, 17 kinders gedoopt.

De Zaterdagmiddag, dienst en de Zondagavond werd gehouden door Ds. Strijdom, die innig preekte over Joh. 3 : 16. De konsulent had tot tekst Zondagmorgen 1 Cor. 15 : 19, als onderwerp: de opstanding van Kristus, een der fondamentstenen van ons geloof. De kinderdienst door hem ook gehouden, ging over de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Met blijdschap mag worden vermeld, dat vele der kinderen zeer goed antwoorden en goed hun versjes kenden.

Nu Ds. Prinsloo bedankt had, besloot de gemeente niet terstond weer te beroepen, maar liever een huis te kopen, vlak bij de kerk voor pastorie en die te betalen. Dit is dan ook gestemd. In de gemeentevergadering werd gekollekteerd 30 beesten, 12 schapen en enig kontant geld. Een bazaar bracht ongeveer £125 op. Ook is besloten dit jaar tienden te geven van 't graan, om de schuld te betalen. Moge dit gelukken.

Zaterdagavond werd voor de behoeftige studenten gekollekteerd £3.12.6.

* * *

Chrissiesmeer.—We hebben Nachtmaal gevierd op Zaterdag 21 en Zondag 22 April l.l. Onze konsulent Ds. Prinsloo kon niet komen wegens keelongesteldheid; daarom werden de diensten waargenomen door Ds. van Belkum. De opkomst was goed; de kerk te klein. Twee jonge mensen een broeder en zuster werden aangenomen, die de gehele week waren gecatechiseerd door Br. J. H. van der Linde, ouderling der gemeente; zeven kinderen werden gedoopt. Alle diensten werden met grote aandacht en stilte aangehoord, vooral die van Zondagavond over Gal. 6 : 6—9.

Een bazaar gehouden des Zaterdags v.m. bracht bijna £125 op, een vrij grote som voor deze kleine gemeente. Het geeld is bestemd voor de vergroting der kerk, welke zeer nodig is, daar het gebouw altijd tekle in is voor de feestgangers. Men wil echter niet bouwen, voor dat alle geld bijeen is, omdat de gemeente geen schuld wil maken. Dat is een kostelik beginsel, navolgingswaard voor alle gemeenten onzer kerk, die zeker veel meer zou vooruitgaan, als niet bijna alle gemeenten in zware schulden waren.

In de Zaterdagavond-vergadering werd £9.4.3 gekollekteerd voor het fonds voor opleiding tot de Evangeliebediening en £38 voor het kweekschoolfonds (zie verslag in dit nummer). Prachtig.—De gemeente hoopt, dat andere gemeenten dit voorbeeld zullen volgen.—De leraar bezocht op Maandag per motorkar een oude kranke broeder op Lelyburn en keerde huiswaarts via Ermelo.

De gemeente ging met blijdschap naar huis, biddend voor het herstel van de konsulent, en vragend om een geestelike zegen.

* * *

Kerkviering te Vereeniging.

Toen het in de week voor Nachtmaal zo regende, was er vrees, dat het kerkplein evenals de laatste maal erg nat en modderig zou zijn, maar gelukkig was het anders. Het plein was al droog geworden en verschillende broeders hadden as aangreden en op het plein gestrooid, zodat niemand last had van water. Wel was het 's nachts tamelik koud, want het rijpte hard.

De opkomst was, zoals gewoonlik goed, enkelen waren weggebleven, wegens de geruchten van witzeerkeel op het dorp, maar deze ziekte was gelukkig reeds voorbij. Het was een teleurstelling dat de banken nog alle nie tgereed waren, want men had daarop gerekend en geen stoelen meegebracht, zodat velen geen zitplaats konden krijgen. De banken, die er waren, maakten een goede indruk en als de kerk er mee gevuld zal zijn, zal het een genot zijn in de kerk te zitten.

Onze konsulent nam zijn teksten voor de verschillende diensten uit de geschiedenis van de opstanding des Heren en de betekenis daarvan voor de Kristen.

Elf jonge mensen werden aangenomen op belijdenis des geloofs en zeven kinderen gedoopt. De gemeente was zeer verblijd met het bericht, dat Ds. Brandt drie weken in de gemeente zal doorbrengen om van huis tot huis de leden te bezoeken met de kerkeraadsleden der verschillende afdelingen.

* * *

Kerkviering te Wolmaransstad op 14 en 15 April.

Op de 14de en 1'de April was weer onze Nachtmaalsviering. De opkomst van de gemeente was zeer goed. Onze konsulent Ds. S. Vermooten kwam Zaterdagmorgen aan. Om 9 uur hadden wij kerkeraadsvergadering en om 10 uur begon onze konsulent met de jongelieden die van Maandag af katechiseerden; 11 werden aangenomen.

Zaterdagnamiddag hadden wij Voorbereidingsdienst. Onze leraar had een ernstige preek uit Matt. 26 : 15: "Wat wilt gij mij geven, en ik zal Hem u overleveren." Ook werden de jonge lidmaten voorgesteld.

Zaterdagavond hadden wij Gemeente-vergadering. Br. P. P. Steijn werd gekozen als ouderling, in plaats van Br. van Rensburg, die bedankt had.

Zondagmorgen hadden wij Nachtmaal. Er werden vijf tafels bediend, en de laatste tafel was alleen voor de nieuwe lidmaten. Onze leraar nam zijn tekst uit Openb. 3. Zondagmiddag werden 13 kinderen ten doop gebracht. Ds. Vermooten had zijn preek uit 2 Koningen 4 : 26, 40: "Is het wel met u!" En het antwoord is: "Man Gods, de dood is in de pot."

Zondagavond met de dankzeggingsdienst werden de broeders ouderlingen en diakenen die herkozen waren, voorgesteld.

Zo de Here wil, zal onze eerstvolgende Nachtmaalsviering gehouden worden op de 3de Zondag van Julie.

J. H. S.

* * *

Kerkviering te Krugersdorp op 6, 7 en 8 April.

Op 6 April (Goede Vrijdag) 4 uur hield onze leraar, Ds. Strjidom, een treffende rede over het volgen van onze Heiland op de lijdensweg uit Joh. 12. Die avond was er kerkeraadsvergadering. Naar de Ringsvergadering werden afgevaardigd ouderling G. P Brits en diaken Bolton.

Het volgende Nachtmaal werd bepaald op 1 Julie.

Ds. Ennis van Klerksdorp was tot ons overgekomen en leidde verder al de diensten uit Jozua 2: 18 de scharlakendraad, Jesaja 53 : 5 Door zijn striemen, Gen. 22 : 14 De Heer zal voorzien, en Gen. 32 : 2 Mahanaim. Zijn boodschap was zeer gepast en tot grote stichting der gemeente. De Heer geve dat het geprdeikte woord veel vruchten mag afwerpen tot uitbreiding van het Godsrijk ook in ons midden.

Er werden 39 nieuwe leden tot de gemeente toegevoegd en aan 21 kleinen de heilige doop bediend. Wij zijn Ds. Ennis zeer dankbaar voor zijn overkomst. De gemeentevergadering werd geleid door Br. ouderling H. C. v. d. Merwe, ook hierin toonde de gemeente door de grote opkomst grote belangstelling.

Uit het finantiële verslag blijkt dat de inkomsten der gemeente over 1916 £602.11.6 bedroegen en de uitgaven £767.1.2; en dat de schuld op 31 Dec. '16 stond op £249.13.2.

De Kerkeraad heeft reeds lang zich bezig gehouden uit te vinden welke weg in te slaan de inkomsten met de uitgaven over te doen stemmen, en volgens beraming gerekent als er door elk diaken naar zijn ledental £1.5 per lidmaat zou inkomen, dan zal de schuld in drie jaar tijds gedelgd wezen, en dit werd de gemeente voorgelegd, met vertrouwen dat dit ook bij de gemeente zal bijval vinden.

De behoefte aan een nieuw orgel is ook reeds lang gevoeld en in de gemeente besproken, maar de keg daarvoor is nog niet open, ook komt het uit dat er aan een gallerij moet gedacht worden, daar de kerk zó vol was dat er geen plaats voor allen was. De gemeente werd bekend gemaakt op Zondagavond dat de opbrengst der zustersbazaar £147.8.1 was, en die van de diakenen £282.6.0.

Na afloop der avonddienst maakte de leraar de Kerkeraad bekend dat hij zich in het huwelik gaat begeven, waarop de Kerkeraad hem drie maanden verlof van afwezigheid gaf tot 9 Julie.

M.

* * *

Kerkviering te Erasmus op 6, 7 en 8 April.

In April en Oktober hebben wij altijd aanneming met ons Nachtmaal. Dit maakt dat er vroeg in de week wagens bij de kerk staan. Zo was er ook nu Donderdag reeds heel wat wagens. Onze plaatselike leraar Ds. H. C. M. Fourie bediende alle diensten. ZijnEerw. hield ook Vrijdagavond (Goede Vrijdag) voor ons kerk. Behalve de gewone diensten werd nog Kinderdienst gehouden en Zondagavond een dienst over het boek Job. Men kon opmerken dat de Gemeente vooral onder deze laatste preek met klimmende belangstelling luisterde.

Aangenomen werden 30 nieuwe lidmaten en ongeveer zoveel kinderen gedoopt.

De geest onder de Gemeente getuigde van samenwerking en vooruitgang, en al kan ik dit veel omvattende woord niet in zijn geheel gebruiken, wat ik zo graag zou doen, mag ik toch zeggen "tamelik liefde". God geve dat onze Gemeente in zijn geheel weer één moge zijn.

J. J. P.

* * *

Nachtmaal te Zeerust op 7 en 8 April.

De opkomst was deze keer zeer goed. Vrijdagmorgen en avond werd door de plaatselike leraar dienst gehouden (Goede Vrijdag). Zaterdagmorgen bazaar die 'n £200 opbracht. Half drie n.m. Voorbereiding en Bevestiging van 20 nieu-